

tia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vi-vos et mórtuos. Credo in

Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiōnem, vi-tam ætérnam. Amen.

ORATIONEM SEQUENTEM

devote post Officium recitantibus

Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulxit; et dicitur flexis genibus.

Sacrosánctæ et indivíduæ Trinitati, crucifixi Dómini nostri Jesu Christi humanitati, beatissimæ et glorióssimæ sempérque Vírginis Maríæ fœcündæ integrítati, et ómnium Sanctórum universitati sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobisque remissio ómnium peccatórum, per infinita sæcula sæculórum. **R.** Amen.

V. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Filium. **R.** Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Pater noster. Ave María.



Feria III.

post Dominicam Septuagesimæ.

Orationis D. N. Jesu Christi in Monte Oliveti.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Pater noster. Ave María.

V. Deus in adjutórium meum inténde. **R.** Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri, et Fílio, et Spiritui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Laus tibi Dómine Rex ætérnæ glóriæ.

Ant. Venit Jesus cum discípulis suis in villam, quæ dicitur Gethsémani, et dixit illis: Sedéte hic, donec vadam illuc, et orem.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis: Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emítet Dóminus ex Sion: * dominare in médio inimicórum tuórum.

Tecum principiū in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante luciferum génu te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es

sacérdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis: * confrégit in die irae suae reges.

Judicabit in nationibus, implébit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

De torrénte in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Ant. Venit Jesus cum discipulis suis in villam, quae dicitur Gethsémani, et dixit illis: Sedete hic, donec vadam illuc, et orem.

Ant. Et assúmpto Petro, et duóbus filiis Zebedæi, cœpit contrastari, et mœstus esse.

Psalmus 110.

Confitébor tibi Domine in toto corde meo: * in consilio justorum, et congregatiōne.

Magna opera Domini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificētia opus ejus: * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memoriā fecit mirabilium suorum, misericors et

miserator Domus: * escam dedit timētibus se.

Memor erit in sæculum testamēti sui: * virtutem operum suorum annuntiabit populo suo:

Ut det illis hæreditatē Géntium: * opera manuum ejus veritas, et judicium.

Fidélia omnia mandata ejus: confirmata in sæculum sæculi, * facta in veritate et æquitate.

Redemptionem misit populo suo: * mandavit in aeternum testamētum suum. Sanctum, et terribile nomen ejus: * initium sapientiae timor Domini.

Intelléctus bonus omnibus faciéntibus eum: * laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Et assúmpto Petro, et duóbus filiis Zebedæi, cœpit contrastari, et mœstus esse.

Ant. Tunc ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, et vigilate mecum.

Psalmus 111.

Beatus vir, qui timet Dominum: * in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generatio rectorum benedicetur.

Glória, et divitiae in domo ejus: * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis: * misericors, et miserator, et justus.

Jucundus homo qui miseretur et commodat, dispónet sermones suos in iudicio: * quia in aeternum non commovébitur.

In memoria aeterna erit justus: * ab auditio mala non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus: * non commovébitur donec despiciat inimicos suos.

Dispersit, dedit pauperibus: justitia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltabitur in gloria.

Peccator vidébit, et irascetur, dentibus suis fremeat et tabescet: * desiderium peccatorum peribit.

Ant. Tunc ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, et vigilate mecum.

Ant. Et progrēssus pusillum, prōcidit in faciem suam orans, et dicens: Pater mi, si possibile est, tránsseat a me calix iste.

Psalmus 112.

Laudáte pueri Dominum: * laudáte nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes Gentes Dominus, * et super celos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * et humilia respicit in celo et in terra?

Suscitans a terra inopem, * et de stercore érigens pauperem:

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum lætantem.

Ant. Et progrēssus pusillum, prōcidit in faciem suam orans, et dicens: Pater mi, si possibile est, tránsseat a me calix iste.

Ant. Pater mi, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes populi:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in aeternum.

Ant. Pater mi, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

Capitulum. Matth. 26.

Venit Jesus ad discípulos suos, et invénit eos dormientes, et dicit Petro: Sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigiláte, et oráte, ut non intréatis in tentatióne.

Hymnus.

Aspice ut Verbum Patris a supérnis Sédibus, clemens et amóre flagrans, Pérditis culpa génitis méri

Pergit Adámi.

Flébilem mundi miserans ruínam, Et volens nostros reparare casus

Orat, et prona véniam precatur

Fronte magíster.

Flúctuat secum tot acerba volvens:

Hunc, ait supplex, cálicem dolóriss

Mi Pater, transfer; tua sed voluntas,

Non mea fiat.

Cum premat tristis pavor ima cordis,

Déficit languens Dóminus; per artus

Sanguinis sudor fluit, atque guttis

Terra madescit.

At celer summo véniens Olympo

Angelus Jesum récreat ja-céntem:

Córpori vires rédeunt, no-vóque

Róbore surgit.

Laus, honor Patri, geni-tæque Proli,

Cui datum nomen super omne nomen,

Et Paracléto decus atque virtus

Omne per ævum.

Amen.

V. Tristis est áнима mea.

R. Usque ad mortem.

Ad Magnif. Ant. Pósitis génibus orábat, dicens: Pater, si vis, transfer cálicem istum a me: verúmtamen non mea voluntas, sed tua fiat.

Canticum B. M. V. Luce 1. c.

Magnificat * áнима mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de se-de, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes. Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Ant. Pósitis génibus orábat, dicens: Pater, si vis, transfer cálicem istum a me: verúmtamen non mea voluntas, sed tua fiat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui in horto verbo et exemplo nos oráre docuísti, ad tentatiónum pericula superánda: concéde propítius; ut nos oratióni semper inténti, ejus copiósū fructum cónsequi mereámur: Qui vivis.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. **R.** Amen.

Ad Completorium.

Lector incipit: **V.** Jube domne benedícere.

Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. **R.** Amen.

Lectio brevis. 1. Petr. 5. c.

Ratres: Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester

diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui résistite fortes in fide. Tu autem Dómine miseré nobis. R. Deo grátias.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. R. Qui fecit cœlum et terram.

Pater noster. dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipo-ténti, beatæ Mariæ sem-per Vírgini, beato Michaéli Archángelo, beato Joánni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogita-tiōne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dñm Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereártur tui omnípo-tens Deus, et dimíssis

peccátis tuis, perdúcat te ad vitam aetérnam. R. Amen.

Deinde repetit Confessionem; et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi Pater, et te Pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereártur vestri omní-potens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam aetérnam. R. Amen.

Indulgéntiam, absolutiō-nem et remissiōnem pec-catórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et misé-ricors Dñs. R. Amen.

Et facta Absolutione dic. V.

Convértete nos Deus salu-táris noster. R. Et avérte iram tuam a nobis. V. Deus in adjutórium meum inténde. R. Dñe ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat. Ant. Miserére.

Psalmus 4.

Cum invocárem exau-dít me Deus justi-tiæ meæ: * in tribu-latiōne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaúdi oratiōnem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid di-

lígitis vanitátem, et quæ-ritis mendácium?

Et scítote quóniam miri-ficávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdít me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte pec-cáre: * quæ dícitis in cór-dibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificiū ju-stitiæ, et speráte in Dómi-no. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætitiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dór-miam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine sin-guláriter in spe * consti-tuísti me.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confúndar in aetérnum: * in justitia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tu-am, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum pro-tectórem: et in domum re-fúgii, * ut salvum me fáciás.

Quóniam fortitúdo mea,

et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum de-dúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas coméndo spíritum meum: * red-emísti me Dómine Deus veritatis.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protec-tiōne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus spe-rábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te vé-ritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagitta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incírsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille et decem míllia a dextris

tuis: * ad te autem non appropinquabit.

Verúmtamen oculis tuis considerábis: * et retributióne peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagellum non appropinquabit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basíliscum ambulábis: * et conculcábis leónem et draconem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exaudiám eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri,

In noctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Ant. Miserére mihi Dómine, et exaudi oratióne meam.

Hymnus.

Te lucis ante térmínū, Rerum Creátor pósco-
mus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et noctium phantásma;
Hostémque nostrum cóm-
prime,

Ne polluántur corpora.

Præsta, Pater piissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Capitulum. Jerem. 14. b.

Tu autem in nobis es
Dómine, et nomen san-

ctum tuum invocátum est
super nos, ne derelíquas
nos Dómine Deus noster.

R. Deo grátiás.

R. br. In manus tuas Dó-
mine * Coméndo spíritum
meum. **In.** **V.** Redemísti
nos Dómine Deus veritá-
tis. Comméndo. Glória
Patri. **In.**

V. Custódi nos Dómine
ut pupillam oculi. **R.** Sub
umbra alárum tuárum pró-
tege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis.

Luc. 2. e.

Nunc dimítis servum tu-
um Dómine, * secún-
dum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt oculi mei *
salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáci-
em ómnium populórum:

Lumen ad revelatióne
Géntium, * et glóriam ple-
bis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos Dómine
vigilantes, custódi nos dor-
mientes: ut vigilémus cum
Christo, et requiescámus
in pace.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

Visita, quæsumus Dómi-
ne, habitatióne istam,
et omnes insídias inimíci
ab ea longe repélle: An-
geli tui sancti hábitent in
ea, qui nos in pace custó-
diant, et benedictio tua sit
super nos semper. Per
Dóminum.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátiás.

Bened. Benedícat et cu-
stodiáti nos omnípotens et
misericors Dóminus, Pa-
ter, et Fílius, et Spíritus
sanctus. **R.** Amen.

Et non dicitur Fidélium áni-
mæ, sed immediate dicitur una
ex infrascriptis Antiphonis pro
tempore.

A I. Vesp. Nativitatis Domini
usque ad Purificationem inclu-
sive.

Antiphona.

A alma Redemptoris Ma-
ter, quæ pérvia cœli
Porta manes, et stella ma-
ris, succúrre cadénti,
Súrgere qui curat, pôpulo:
tu quæ genuísti,
Natúra miránte, tuum san-
ctum Genítorem,

Virgo prius ac postérius,
Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccá-
torum miserére.

V. Post partum Virgo in-
violáta permansísti. **R.** Dei
Génitrix intercéde pro no-
bis.

Orémus. Oratio.

Deus, qui salútis aetérnæ
beátæ Maríæ virginitá-
tis foecúnda, humáno gê-
neri præmia præstítisti:
tríbue, quæsumus; ut ip-
sam pro nobis intercédere
sentiámus, per quam me-
rúimus auctórem vitæ sus-
cipere Dóminum nostrum
Jesum Christum Fílium
tuum. **R.** Amen.

Post Purificat., id est, a fine
Completorii illius diei secundæ
Febr. inclusive, usque ad Fe-
riam V. in Coena Domini ex-
clusive.

Antiphona.

Ave Regína coelórum,
Ave Dómina Ange-
lorum:
Salve radix, salve porta,
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude Virgo gloriósa,
Super omnes speciósas,
Vale o valde decóra,
Et pro nobis Christum ex-
óra.

V. Dignáre me laudáre
te, Virgo sacráta. **R.** Da
mihi virtútem contra ho-
stes tuos.

Orémus. Oratio.

Concédé, misericors Deus,
fragilitati nostræ præ-
sídium: ut qui sanctæ Dei
Genitricis memóriam ági-
mus, intercessiónis ejus
auxilio, a nostris iniquitá-
bus resurgámus. Per eúm-
dem Christum. **R.** Amen.

V. Divínū auxíliū má-
neat semper nobiscum.
R. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater
noster. **Ave María et Credo.**

Ad Matutinum.

Pater noster. **Ave María.**
Credo. **secreto.**

Deinde clara voce dicitur **V.**

Dómine, lábia mea apé-
ries. **R.** Et os meum
annuntiabit laudem tuam.

V. Deus in adjútórium
meum inténde. **R.** Dómine
ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et
Spirítui sancto. Sicut erat
in princípio, et nunc, et
semper, et in sæcula sæ-
culórum. Amen. **Laus tibi**
Dñe Rex aeternæ glóriæ.

Invit. Christum Jesum in
monte Olivárum orántem
* Veníte adorémus.

Repetitur. Christum Je-
sus in monte Olivárum
orántem: veníte adorémus.

Psalmus 94.

Veníte, exsultémus Dó-
mino, jubilémus Deo
salutári nostro: præoccu-
pémus fáciem ejus in con-
fessióne, et in psalmis ju-
bilémus ei.

Christum Jesum in monte
Olivárum orántem: veníte
adorémus.

Quóniam Deus magnus
Dóminus, et Rex magnus
super omnes deos: quóni-
am non repéllet Dóminus
plebem suam, quia in
manu ejus sunt omnes fines
terræ, et altitudines mó-
nium ipse cónspicit.

Veníte adorémus.

Quóniam ipsíus est mare,
et ipse fecit illud, et áridam
fundavérunt manus ejus:
veníte, adorémus, et procí-
dámus ante Deum: ploré-
mus coram Dómino, qui
fecit nos, quia ipse est Dó-
minus Deus noster: nos
autem póplus ejus, et oves
páschuæ ejus.

Christum Jesum in monte
Olivárum orántem: veníte
adorémus.

Hódie si vocem ejus au-
diéritis, nolite obduráre
corda vestra, sicut in ex-
acerbatione secúndum diem
tentationis in desérto: ubi
tentavérunt me patres ve-
stri, probavérunt et vidé-
runt ópera mea.

Veníte adorémus.

Quadragínta annis próxi-
mus fui generatióni huic,
et dixi: Semper hi errant
corde: ipsi vero non cognó-
vérunt vias meas, quibus
jurávi in ira mea, si in-
troibunt in réquiem meam.

Christum Jesum in monte
Olivárum orántem: veníte
adorémus.

Glória Patri, et Fílio, et
Spirítui sancto. Sicut erat
in principio, et nunc, et
semper, et in sæcula sæ-
culórum. Amen.

Veníte adorémus.

Christum Jesum in monte
Olivárum orántem: veníte
adorémus.

Hymn. ut supra in I. Vesp. 4.
In I. Nocturno.
Ant. Ante oratióñem
præpara ániam tuam, et

noli esse quasi homo qui tentat Deum.

Psalmus 16.

Saxaudi Dómine iustitiam meam: * intende deprecationem meam.

Aúribus pércepe orationem meam, * non in lábiis dolosis.

De vultu tuo judicium meum pródeat: * óculi tui vídeant aequitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquáatur os meum ópera hóminum: * propter verba labiorum tuorum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirifica misericórdias tuas: * qui salvos facis sperantes in te.

A resisténtibus déxterae tuæ custodi me: * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum

prótege me: * a fácie impiórum qui me affixérunt.

Inimící mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiám.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declinare in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge Dómine, præveni eum, et supplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuae.

Dómine a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de absconditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt filii: * et dimisérunt reliquias suas párvulis suis.

Ego autem in justitia apparébo conspéctui tuo: * satiábor cum apparuerit glória tua.

Ant. Ante orationem præpara ánimam tuam, et noli esse quasi homo qui tentat Deum.

Ant. Non impediáris oráre semper, et ne vereáris usque ad mortem justificári.

Psalmus 27.

Ad te Dómine clamábo, Deus meus ne síleas a me: * nequando táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaúdi Dómine vocem deprecationis meæ dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdás me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequitiam adinventiōnum ipsorum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiōnem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérint opera Dómini, et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et non aedificábis eos.

Benedictus Dóminus: *

quóniam exaudívít vocem deprecationis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protector meus: * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitudo plenis suæ: * et protector salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bénedic hæreditati tuæ: * et rege eos, et extólle illos usque in aeternum.

Ant. Non impediáris oráre semper, et ne vereáris usque ad mortem justificári.

Ant. Omnia quacumque petíeritis in oratiōne credéntes, accipiétes.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecatus sum: Effundo in conspéctu ejus oratiōnem meam, * et tribulatiōnem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovisti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dñe, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatió- nem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequénti- bus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nó- mini tuo: * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Omnia quæcúmque petíeritis in oratióne cre- déntes, accipiétis.

V. Tristis est áнима mea.

R. Usque ad mortem.

Pater noster. **secreto.**

V. Et ne nos indúcás in tentatióinem. **R.** Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Exaudi Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére

nobis, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et re- gnas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

V. Jube domne benedí- cere.

Benedictio. Benedictióne perpétua benedícat nos Pa- ter aetérnus. **R.** Amen.

De libro Tobiae.

Lectio i. Cap. 12. b.

Bona est oráatio cum jejúnio, et eleemó- syna magis quam thesáuros auri recóndere: quóniam eleemósyna a morte liberat, et ipsa est quæ purgat peccáta, et fa- cit inveníre misericórdiam et vitam aetérnam. Qui au- tem fáciunt peccátum et iniquitatēm, hostes sunt ánimæ suæ. Maniféstō ergo vobis veritátem, et non abscóndam a vobis occútum sermónum. Quando orábas cum lácrimis, et se- peliébas mórtuos, et dere- linquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratióne tuam Dómino. Et quia accéptus eras

Deo, necésse fuit ut ten- tátio probáret te.

R. In ómnibus grátiás ágite: * Sine intermissióne oráte. **V.** Hæc est enim volúntas Dei in Christo Jesu in ómnibus vobis. Sine intermissióne.

V. Jube domne benedí- cere.

Bened. Unigénitus Dei Fí- lius nos benedícere et ad- juváre dignétur. **R.** Amen.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio ii. Cap. 5. d.

Oráte pro invicem, ut sal- vémini: multum enim valet deprecatió justi assí- dua. Elías homo erat sími- lis nobis passíbilis: et oratióne orávit ut non plueret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum orávit: et cœ- lum dedit pluviam, et terra dedit fructum suum. Fra- tres mei, si quis ex vobis erráverit a veritáte, et con- vérterit quis eum: scire de- bet quóniam qui convérti- fécerit peccatórem ab er- róre viæ sue, salvábit áni- mam ejus a morte, et opé-

riet multitúdinem pecca- tórum.

R. Cum stábitis ad orán- dum, * Dimítte, si quid habétis advérsus áliquem.

V. Ut et Pater vester, qui in cœlis est, dimítat vobis peccáta vestra. Dimítte.

V. Jube domne benedí- cere.

Benedictio. Spíritus san- ci grátia illúminet sensus et corda nostra. **R.** Amen.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio iii. Cap. 5.

Christus non semetíspsum clarificávit ut pónitrix fieret: sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie géni te. Quem- ádmodum et in álio loco dicit: Tu es sacérdos in aetérnum, secúndum órdi- nem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fá- cere a morte, cum clamóre válido, et lácrimis ófferens, exauditus est pro sua rever- éntia. Et quidem cum es- set Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obe- diéntiam: et consummá tus,